

retninger at være færdig paa Slaget. I andre Forretninger kan man, naar man ekspederer en Kunde, sige: Nu kan du ikke faa mere, nu skal du gaa, for nu skal vi lukke. Men har man klippet det halve Hoved eller sæbet Ansigtet ind og saa Lukketiden kommer, kan man vanskeligt sige til Kunden: Nu skal du gaa. Man maa gøre Arbejdet færdigt. Imidlertid er jeg enig med det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds i det ønskelige i, at denne Bestemmelse ikke benyttes til at forlænge Arbejdstiden i Barberstuer og Frisørforretninger, og hvis det ærede Medlem kunde finde en Udvej, hvorigennem man kunde tage Hensyn til dette Arbejdes særlige Karakter og dog skaffe Personalet den tilstrækkelige Frihed, vilde jeg gerne være med til noget saadant. Jeg ved imidlertid ikke, om dette kunde gøres paa anden Maade end ved at fastsætte, at for Barberstuers og Frisørforretningers Vedkommende skulde Lukningen af Døren finde Sted Kl. 7 $\frac{1}{2}$, og derefter maatte kun de ekspederes, som før den Tid er kommet ind i Lokalet.

Det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) talte om Automatpaafyldningen og mente, at naar denne kunde ske ved Medhjælpere, kunde derigennem Medhjælpernes Fritid let beskæres. Det ærede Medlem har imidlertid overset, at Automatpaafyldningen kun maa finde Sted inden Lukketiden om Hverdagen og inden Kl. 9 Formiddag om Søndagen. Derigennem er Medhjælpernes Fritid altsaa fuldkommen opretholdt. Denne Ordning er truffet under Forhandlingerne i Landstinget, og naar man har fastsat i § 6, at intet Arbejde maa foretages om Søndagen efter Kl. 9 Formiddag, og samtidig har bestemt, at Automatpaafyldningen nævnte Dag ikke maa ske efter Kl. 9 Formiddag, er det givet, at man har Lov til at benytte sine Medhjælpere om Søndagen, men ikke længere end til Kl. 9 Formiddag. Jeg tror ikke, at Lovforslagets Bestemmelser paa dette Punkt kommer i Strid med dets øvrige af det ærede Medlem anbefalede Retning, som jeg haaber, at det høje Ting vil understøtte. Hvis jeg skulde have taget fejl deri, hvis der skulde være et stort Flertal i Folketinget, som fulgte det ærede Medlem fra Nyborg, ja, saa erkender jeg min Fejl, saa erkender jeg, at jeg ikke burde have fremsat Lovforslaget saaledes i Aar, i alt Fald vilde jeg saa ikke have haft megen Støtte derfor. Men jeg tror, at jeg har truffet de Anskuelser, der næres af Flertallet her i Tinget, og naar jeg faar Understøttelse af dette,

haaber jeg ogsaa, det skal lykkes at overbevise det høje Landsting.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Sørensen: Naar der tilsyneladende er blevet saa megen Strid om dette Spørgsmaal, maa jeg give det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) Ret i, at det sikkert er, fordi man har forladt den Overenskomst, som alle Partier i sin Tid sluttede om denne Sag. Jeg tror, at der den Gang herskede almindelig Glæde over, at vi var naaet til et Resultat. Det er vistnok indrømmet fra alle Sider, at denne Sag er betydelig, griber betydeligt ind i Næringslivet. Der var divergerende Meninger derom, men vi naaede dog i Forening et Resultat, og jeg maa give det ærede Medlem fra Nyborg Ret i, at det vilde have været rigtigt, om den højtærede Minister havde fremsat Lovforslaget i Landstinget i den Form, hvori det blev vedtaget enstemmigt her i Tinget. Jeg erkender, at Ministeren ikke har nogen Pligt til at fremsætte i Landstinget ethvert Lovforslag i den Form, som man kunde kalde Folketingets, nemlig uforandret saaledes, som det er vedtaget i Folketinget, men et Lovforslag, som er vedtaget enstemmigt her i Tinget, som altsaa ogsaa den højtærede Ministers eget Parti har givet sin Tilslutning, synes jeg, det er rettest at forelægge Landstinget uforandret. I saa Tilfælde vilde der sikkert hurtigt være naaet et Resultat. Jeg vil derfor give det ærede Medlem fra Nyborg Medhold i, at efter hvad der er sket, kan det være berettiget at sige, at man føler en vis Ulyst ved at beskæftige sig med Sagen; men jeg tror dog, at denne Ulyst hos den ærede Ordfører for mit Parti og hos vort Parti eller noget andet ikke vil være større, end at vi gerne vil arbejde paa at faa Lovforslaget ført igennem, ligesom jeg tror, det vil være heldigt, at man undlader at rippe alt for meget op i de divergerende Udtalelser, der maatte være faldet, men derimod søger at naa et Resultat.

Den højtærede Minister udtalte, at Spørgsmaalet om Siddepladser ikke er politisk, men mente dog, at ens Syn derpaa hang noget sammen med vedkommendes Syn paa Samfundsforholdene. Naa, det er dog maaske ogsaa en Maade, hvorpaa Spørgsmaalet drages lidt indenfor det politiske Omraade — det er jo noget, som den højtærede Minister fra gammel